

DK

INDLÆGSSEDEL TIL:
Bupaq® Multidose Vet 0,3 mg/ml injektionsvæske, oplosningSe senere reviderede indlægseddeler på:
www.indlaegssteddel.dk**1. NAVN OG ADRESSE PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN SAMT PÅ DEN INDEHAVER AF VIRKSOMHEDSGODKELSE, SOM ER ANSVARLIG FOR BATCHFRIGIVELSE, HVIS FORSKELIG HERFRA**

Indehaver af markedsføringstilladelsen:

VetViva Richter GmbH, Durisolstrasse 14, 4600 Wels, Østrig

2. VETERINÆRLÆGEMIDLETS NAVN

Bupaq® Multidose Vet 0,3 mg/ml, injektionsvæske oplosning

Buprenorphin

3. ANGIVELSE AF DE(T) AKTIVE STOF(FER) OG ANDRE INDHOLDSSTOFFER

1 ml indeholder:

Aktivt stof:

Buprenorphin (som hydrochlorid) 0,3 mg

Hjelpestoff:

Chlorcresol 1,35 mg

Klar, farveløs til næsten farveløs oplosning

4. INDIKATIONER**Hund:**

Lindring af smerte efter operation.

Forstærkning af den beroligende virkning af midler, som påvirker centralnervesystemet.

Kat:

Lindring af smerte efter operation.

5. KONTRAINDIKATIONER

Bør ikke anvendes i tilfælde af overfølsomhed over for det aktive stof eller over for et eller flere af hjelpestofferne.

Lægemidlet må ikke indgives i rygmarvsvæsenet eller i hinderne omkring rygmarven.

Lægemidlet må ikke anvendes før et kejsersnit (se punkt 12 "drægtighed").

6. BIVIRKNINGER

Der kan forekomme savlen, langsom hjerterytme, nedsat kropstemperatur, urolig adfærd, dehydrering og små pupiller hos hunde og i sjeldne tilfælde forhøjte blodtryk og hurtig hjerterytme.

Udvidede pupiller og tegn på eufori (overdreven spinden, rastløs gang frem og tilbage, gnubben med hovedbetragtning) forekommer ofte hos katte og forsvinde normalt inden for 24 timer.

Buprenorphin kan forårsage nedsat vejrtrækning (se punkt 12 "Særlige forsigtsighedsregler for dyret").

Når lægemidlet anvendes til smertelindring, ses der sjeldent en beroligende virkning, men det kan forekomme ved højere doser end anbefalet. Lokalt ubehag eller smerte ved injektionsstedet, der resulterer i at dyret vokaliserer, forekommer meget sjældent*. Denne effekt er normalt minderigt.

* Højigheden af bivirkninger er defineret som:

- Mægt almindelig (flere end 1 ud af 10 behandlede dyr, der viser bivirkninger i løbet af en behandling)
- Almindelige (flere end 1, men færre end 10 dyr af 100 behandlede dyr)
- Ikke almindelige (flere end 1, men færre end 10 dyr af 1.000 behandlede dyr)
- Sjældne (flere end 1, men færre end 10 dyr af 10.000 behandlede dyr)
- Mægt sjælden (færre end 1 dyr ud af 10.000 behandlede dyr, herunder isolerede rapporter)

Kontakt din dyrlæge, hvis du observerer bivirkninger. Dette gælder også bivirkninger, der ikke allerede er anført i denne indlægseddeler eller hvis du mener, at dette lægemiddel ikke har virket efter anbefalingerne.

Alternativt kan du indberette observerede bivirkninger via det nationale bivirkningssystem.

Lægemiddelstyrelsen

Axel Heides Gade 1

DK-2300 København S

Websted: www.meldenbivirkning.dk**7. DYREARTER**

Hund og kat.

8. DOSERING FOR HVER DYREART, ANVENDELSESMÅDE OG INGDIVELSESVEJE(E)

Til injektion i en muskel (intramuskulært) eller i en blodåre (intravenøst).

- HUND:** **Smertelindring efter operation.**
Forstærkning af den beroligende virkning
KAT: **Smertelindring efter operation**

10 - 20 mikrogram pr. kg (0,3 – 0,6 ml pr. 10 kg)

Til yderligere smertelindring kan dosis gentages om nødvendigt:

- HUND:** enten efter 3 - 4 timer med 10 mikrogram/kg.
eller efter 5 - 6 timer med 20 mikrogram/kg.
KAT: én gang, efter 1 - 2 timer med 10 - 20 mikrogram/kg.

Gummiproppen kan penetreres højest 25 gange.

9. OPLYSNINGER OM KORREKT ANVENDELSE

Mens den beroligende virkning inddrænder inden for 15 minutter efter injektion, viser den smertestillende virkning sig først efter ca. 30 minutter. Lægemidlet skal indgives som en del af de lægemidler, der indgives før operationen (præmedicineringen), for at sikre tilstedevedvarelse af smertelindring under operation og straks ved opvågning.

Når lægemidlet gives for at forstørre de beroligende virkninger eller som en del af præmedicineringen, skal dosis af andre midler, som påvirker centralnervesystemet, f.eks. acepromazin eller medetomidin nedsættes. Denne reduktion afhænger af den tilstræbte beroligende virkning, det enkelte dyr, typen af andre midler, der indgår i præmedicineringen, og hvordan bedøvelsen skal indlede og vedligeholdes. Mængden af inhalationsbedøvelse kan muligvis også nedsættes.

Dyr, der får indgivet opioider med beroligende og smertelindrende egenskaber, kan udvide forskellige reaktioner. Derfor skal det enkelte dyr reaktion overvåges, og efterfølgende doser skal justeres i overensstemmelse hermed. Gentagne doser kan i nogle tilfælde vise sig ikke at give yderligere smertelindrende virkning. I disse tilfælde skal det overvejes at give et passende NSAID (ikke-steroid betændelseshemmende middel) som indsprøjtning.

Forud for administrering bør dyrets vægt nojagtigt bestemmes. Der skal anvendes en sprøjte med en passende dosisinddeling for at opnå præcis dosering.

Vær opmærksom på, at dyrlægen kan have foreskrevet anden anvendelse eller dosering end angivet i denne information. Følg altid dyrlægens anvisning og oplysningerne på doseringsetiketten.

10. TILBAKEHOLDELESTID

Ikke relevant.

11. EVENTUELLE SÆRLIGE FORHOLDSREGLER VEDRØRENDE OPBEVARING

Opbevares utilgængeligt for børn.

Opbevar hætteglasset i den ydre karton for at beskytte mod lys.

Må ikke opbevares i køleskab eller nedfrysnes.

Brug ikke dette veterinær-lægemiddel efter den udløbsdato, der står på ydre emballage efter EXP. Udløbsdatoen refererer til den sidste dag i den pågældende måned.

Efter første åbning af den indre emballage: 28 dage.

12. SÆRLIGE ADVARSRLER**Særlige forsigtsighedsregler for dyret**

Lægemidlet skal i nedenstående tilfælde anvendes i overensstemmelse med den behandelnde dyrlæges vurdering af fordele og ulemper.

Buprenorphin kan forårsage nedsat vejrtrækning, og der skal som ved andre opioider udvides forsigtsighed ved behandling af dyr med nedsat vejrtrækningss funktion eller dyr, der får lægemidler, som kan forårsage nedsat vejrtrækning.

Ved nedsat nyre-, hjerte- eller leverfunktion eller shock kan der være en større risiko forbundet med brugen af lægemidlet.

Sikkerheden er ikke understøttet fuldt ud for klinisk svækkebede katte.

Buprenorphin skal anvendes med forsigtsighed til dyr med nedsat leverfunktion, særligt sygdomme i galdevejene, idet stoffet omdannes af leveren, og dets styrke og virkningsstid kan påvirkes hos disse dyr.

Sikkerheden ved brugen af buprenorphin er ikke påvist for dyr under 7 uger.

Gentagne indgivelse tidligere end det gentagelsesinterval, der er anbefalet i punkt 8 fratrides.

Sikkerheden ved langvarig brug af buprenorphin til katte er ikke undersøgt ved mere end 5 fortoblende dages indgivelse.

Virkingen af et opioid ved hovedtraume afhænger af skadens type og sværhedsgrad samt af den anvendte understøttelse af vejrtrækningen.

Interaktion med andre lægemidler og andre former for interaktion

Buprenorphin kan forårsage nogen dosisghed, der kan forstørkes af midler, som påvirker centralnervesystemet, herunder beroligende midler og sovemidler.

Hos mennesker er der tegn på, at terapeutiske doser af buprenorphin ikke reducerer den smertelindrende virkning af en opioidagonist i standarddosser, og at der ved standard terapeutiske doser af buprenorphin kan indgives opioidagonist i standarddosser for virkningen af forstørrelsen af opbørten uden at svække den smertelindrende virkning. Det fratrides dog, at buprenorphin anvendes sammen med morfin eller andre opioid-lignende analgetik, f.eks. etorfin, fentanyl, pethidin, metadon, papaveretum eller butorfanol.

Buprenorphin har været anvendt sammen med acepromazin, alfaxalon/alfadalon, atropin, dexmedetomidin, halothan, isofluran, ketamin, medetomidin, propofol, sevofluran, thiopental og xylazin.

Når lægemidlet anvendes sammen med beroligende lægemidler, kan de hæmmende virkninger på hjertefrekvens og vejrtrækning øges.

Overdosis

Ved overdosering skal der iværksættes korrigende foranstaltninger og hvis det findes passende, kan naloxon eller lægemidler, der stimulerer vejrtrækningen, anvendes.

Når buprenorphin overdoseres til hunde, kan det virke sløvende. Den kan observeres langsom hjerterytme og små pupiller ved meget høje doser.

Naloxon kan med fordel anvendes til at forbedre nedsat vejrtræknings-frekvens og lægemidler, der stimulerer vejrtrækningen, som f.eks. Doxapram er også effektiv hos mennesker. På grund af buprenorphins længere virkningsvarighed sammenlignet med disse midler skal disse muligvis indgives gentagne gange eller ved kontinuerlig infusion.

Forsøg med frivillige forsøgspersoner tyder på, at opioid-antagonister ikke fuldt ud kan opnå vejrtrækningen af buprenorphin.

I giftighedsforsøg med buprenorphinhydrochlorid til hunde blev der observeret øget vævdannelse i galdevejene efter indgivelse gennem munden i et år ved doser på 3,5 mg/kg/dag og derover. Øget vævdannelse i galdevejene blev ikke observeret efter daglig injektion i en muskel af doser op til 2,5 mg/kg/dag i 3 måneder. Dette er langt over hvad der i klinikken sammenhæng gives til hunde.

Drægtighed:

Laboratorieundersøgelser med rotter har ikke afsløret skader på fostret. Disse undersøgelser har dog vist fostertab og tidlig fosterdød. Disse kan skyldes en reduktion i førelændrenes kropstilstand under drægtighed og i tiden efter fødslen på grund af indgivelse af beroligende medicin til moderdyrene.

Eftersom der ikke er udført undersøgelser af formering hos hund og kat, må lægemidlet kun anvendes i overensstemmelse med den behandelende dyrlæges vurdering af fordele og ulemper.

Lægemidlet bør ikke anvendes for operation ved kejsersnit pga. risikoen for nedsat vejrtrækning hos afkommet og må kun anvendes efter operation under udvisning af særlig forsigtighed (se nedenfor).

Diegvning:

Forsøg med diegvninge rotter har vist, at koncentrationer af uændret buprenorphin i mælk svarede til eller oversteg koncentrationerne i plasma efter injektion i en muskel af buprenorphin. Da det er sandsynligt, at buprenorphin også udskilles i mælkens hos andre arter, frarådes anvendelse under diegvning. Lægemidlet må kun anvendes i overensstemmelse med den behandelende dyrlæges vurdering af fordele og ulemper.

Uforlighedighed:

Da der ikke foreligger undersøgelser vedrørende eventuelle uforlighedighed, bør dette lægemiddel ikke blandes med andre lægemidler.

Særlige forholdsregler der skal træffes af personer, der administrerer lægemidlet til dyr:

Vask hænder/det berørte område grundigt efter utilsigtet spild.

Da buprenorphin har en opioidlignende virkning, skal der udvides forsigtsighed for at undgå selvinjektion.

I tilfælde af selvinjektion eller indtagelse ved hændeligt uheld skal der straks søges lægehjælp, og indlægsdelen eller etiketten bør vises til lægen.

Naloxon bør være tilgængeligt i tilfælde af selvinjektion ved hændeligt uheld.

Ved kontakt med øjne eller hud vaskes grundigt med koldt, rindende vand. Søg lægehjælp hvis irritationen vedvarer.

13. EVENTUELLE SÆRLIGE FORHOLDSREGLER VED BORTSKAFFELSE AF UBRUGTE LÆGEMIDLER ELLER AFFALD FRA SÅDANNE, OM NØDVENDIGT

Ikke anvendte veterinære lægemidler samt affald heraf bør destrueres i henhold til lokale retningslinjer.

14. DATO FOR SENESTE REVISION AF INDLÆGSSEDDLEN

01.april 2023

15. ANDRE OPLYSNINGER**Farmakodynamiske egenskaber:**

Buprenorphin er et kraftigt, langtidsvirkende smertestillende lægemiddel, der virker på opioidreceptorer i centralnervesystemet. Buprenorphin kan forstærke virkningen af midler, som påvirker centralnervesystemet, men buprenorphin har i kliniske doser kun en begrænset beroligende virkning i sig selv.

Buprenorphin udover sin smertelindrende virkning via en kraftigbinde til opioidreceptorer, særligt μ-receptorer, i centralnervesystemet. Ved kliniske doser binder buprenorphin sig til opioidreceptorer med høj affinitet og høj receptoraviditet, således at dets dissociation fra receptorstetet er langsom. Dette kan være forklaringen på dens længere aktivitetsvarighed. Buprenorphin har kun begrænset virkning på mave-tarm-kanalen.

Farmakokinetiske oplysninger

Tegn på beroligende virkning ses normalt efter 15 minutter. Smertelindrende virkning inddræder efter ca. 30 minutter og maksimal virkning opnås sådvanligvis efter ca. 1-1,5 timer. Efter injektion i en blodåre til hunde var der en dog betydelig variation i de farmakokinetiske parametre hundene imellem.

Hos hunde og katte, er udskillelsesvejen hovedsageligt via afføringen. De højeste koncentrationer af lægemiddelrelaterede stoffer blev sat i lever, lunga og hjerne. Maksimalkoncentrationer blev hurtigt opnået og faldt til lav niveauer inden for 24 timer efter doseringen.

Pakningsstørrelser:

10 ml, 5 x 10 ml, 10 x 10 ml.

Ikke alle pakningsstørrelser er nødvendigvis markedsført.

Du bedes kontakte den lokale repræsentant for indehaveren af markedsføringstilladelsen, hvis du ønsker yderligere oplysninger om dette lægemiddel.

Repræsentant:

Salfarm Danmark A/S,

Nordager 19

6000 Kolding

Danmark

NO

PAKNINGSVEDLEGG FOR:
Bupaq® Multidose vet 0,3 mg/ml injektionsvæske, oplosning**1. NAVN OG ADRESSE PÅ INNEHAVER AF MARKEDSFØRINGSTILLAELSE SAMT PÅ TILVIRKER SOM ER ANSVARLIG FOR BATCFRIGIVELSE, HVIS DE ER FORSKJELLIGE**

Innehaver av markedsføringstillatelse og tilvirker ansvarlig for batchfrigivelse:

VetViva Richter GmbH, Durisolstrasse 14, 4600 Wels, Østrig

2. VETERINÆRPREPARETETS NAVN

Bupaq® Multidose vet 0,3 mg/ml injektionsvæske, oplosning

Buprenorphin

3. DEKLARASJON OM VIRKESTOFF(ER) OG HJELPESTOFF(ER)

1 ml inneholder:

Virkstoff: Buprenorphin (som hydroklorid)

0,3 mg

Hjelpestoff: Klorokresol 1,35 mg

Klar, fargelös til næsten fargelös oppløsning

4. INDIKASJONER**HUND:**

Postoperativ analgesi.

Potensering af effekt hos sentralt virkende sedativa.

KAT:

Postoperativ analgesi.

5. KONTRAINDIKASJONER

Skal ikke brukes ved overfølsomhet overfor virkestoffet eller noen af hjelpestoffene. Skal ikke administreres intratektalt eller periduralt. Skal ikke brukes preoperativt ved kejsersnit (se punkt "Drektighet").

6. BIVIRKNINGER

Sikring, bradikardi, hypotermi, opprørhet, dehydrering og mioses kan forekomme hos hunden, samt sjeldent hypertensjon og takykardi. Mydriasis og tegn på eufori (overdreven maling, rastløshet, vandrings, strykning) forekommer ofte hos katter og vil vanligvis gå over i 24 timer. Buprenorphin kan forårsake respirasjonsdepresjon (se punkt "Spesielle avfall" i tilfelle). Hvis det brukes til å gi dyreanalgesi, er det ikke utstyrslig at det kan føre til døden. Det kan også være mulig at redusere mengden inhalasjonsanestesi som brukes.

*Frekvensen av bivirkninger er definert i henhold til følgende konvensjon:

- Svært vanlige (flere enn 1 af 10 dyr får bivirkning(er) i løpet av en behandling)

- Vanlige (flere enn 1 men færre enn 10 af 100 dyr)

- Mindre vanlige (flere enn 1 men færre enn 10 af 1.000 dyr)

- Sjeldne (flere enn 1 men færre enn 10 af 10.000 dyr)

- Svært sjeldne (færre enn 1 af 10.000 dyr, inkludert isolerte rapporter).

Hvis du logger merke til noen bivirkninger eller andre virkninger som ikke er nevnt i dette pakningsvedlegget, bør disse meldes til veterinær.

7. DYREARTER SOM PREPARATET ER BEREGET TIL (MÅLARTER)

Hund og kat.

8. DOSERING FOR HVER DYREART, TILFØRELSESVÆR (MÅLESTID) OG -MÅTE

Til intramuskulær eller intravenøs bruk.

11. SPESIELLE FORHOLDSREGLER VEDRØRENDE OPPBEVARING

Oppbevares utilgjengelig for barn.

Oppbevar flasken i ytterkartongen for å beskytte mot lys.

Skal ikke oppbevares i kjøleskap eller frysnes.

Bruk ikke dette veterinærpreparatet etter den utløpsdatoen som er angitt på etiketten og esken etter "EXP". Utløpsdatoen henviser til den siste dagen i den måneden.

Holdbarhet etter anbrudd av beholder: 28 dager.

12. SPESIELLE ADVARSLER

Særlige forholdsregler ved bruk hos dyr

Bruk av legemidlet i nedenfor nevnte tilfeller skal kun være i overensstemmelse med nytte/risiko-vurderingen som foretas av den ansvarlige veterinæren.

Buprenorfins kan forårsake respirasjonsdepresjon, og som for andre opioider, må det utvises forsiktighet ved behandling av dyr som har nedsatt respirasjonsfunksjon eller dyr som får andre legemidler som kan forårsake respirasjonsdepresjon.

Ved nedsatt nyre-, hjerte- eller leverfunksjon eller sjokk, kan det være større risiko ved bruk av produktet.

Sikkerheten er ved bruk av buprenorfins til klinisk svekkede katter er ikke fullstendig utdret.

Buprenorfins skal brukes med forsiktigheit hos dyr med nedsatt leverfunksjon, spesielt gallegangssykkdom, da stoffet metaboliseres i leveren, og intensiteten og varigheten av effekten kan påvirkes hos slike dyr.

Sikkerheten ved bruk av buprenorfins til katt er ikke undersøkt etter 5 dagers kontinuerlig administrering.

Virkningen av et opioid på hodeskade er avhengig av skadens type og alvorlighetsgrad samt den respirasjonshjelpen som ges.

Interaksjon med andre legemidler og andre former for interaksjon

Buprenorfins kan forårsake noe dosisghet, som kan potensieres av andre sentralt virkende substanser, inkludert beroligende midler, sedativa og hypnotika.

Ved bruk på mennesker er det tegn som indikerer at terapeutiske doser av buprenorfins ikke reduserer den analgetiske virkningen av normaldosser av en opioid agonist.

Når buprenorfins brukes innenfor det normale terapeutiske området, kan normaldosser av en opioid agonist administreres for virkningene av den tidligere er utløpt, uten å redusere analgesien.

Men det anbefales at buprenorfins ikke brukes sammen med morfin eller andre opioid typer analgesi, f.eks. etorfin, fentanyl, pentidin, metadon, papaveretum eller butorfanol.

Buprenorfins har blitt brukt sammen med acepromazin, alfaksalon/alfadolon, atropin, dexmedetomidin, halotan, isofluran, ketamin, medetomidin, propofol, sevofluran, tiopental og xylazin.

Ved bruk i kombinasjon med sedativa, kan depressive virkninger på hjertefrekvens og respirasjon forsterkes.

Overdosering

I tilfelle overdosering skal støttende behandling innledes, og ved behov kan naloxon eller respirasjonsstimulerende middel brukes.

Hvis det administreres en overdose til hunder, kan buprenorfins forårsake letargi. Ved svært høye doser kan bradykardi og miose observeres.

Naloxon kan være til hjelp ved reversering av redusert respirasjonsfrekvens, og respirasjonsstimulerende midler som doxapram er også effektive på mennesker. Pga. buprenorfins langvarige virkning i forhold til disse legemidlene kan det være nødvendig å gi gjentatte doser eller som kontinuerlig infusjon.

Studier gjort på mennesker tyder på at opiatantagonister antagelig ikke opphever effektene av buprenorfins fullstendig.

I toksikologiske studier av buprenorfinhydroklorid hos hunder, ble gallhyperplasi observert etter oralt inntak av 3,5 mg/kg eller mer daglig i ett år. Gallehyperplasi ble ikke observert etter daglig intramuskulær injeksjon av doser på opptil 2,5 mg/kg/dag i 3 måneder.

Dette er godt i overkant av ethvert klinisk doseregime hos hunden.

Drektighet

Laboratoriestudier på rotter har ikke vist tegn på teratogen effekt. Men disse studiene har vist post-implantasjonstap og tidlig fosterdød. Dette kan være resultater av nedsatt kondisjon i svangerskapet og dårlig stell av ungene sine sedasjoner av mordrene.

Siden forplantningstoksisitetstudier ikke har blitt gjennomført i målartene, må produktet kun brukes etter en fordel/risiko-vurdering av den ansvarlige veterinæren.

Produktet skal ikke brukes som premedikasjon i forbindelse med kejserschnitt på grunn av risikoen for respirasjonsdepresjon hos fostrene, og skal kun brukes postoperativt med forsiktigheit (se nedenfor «Diegiving»).

Diegiving

Studier på diegivende rotter har vist at konsentrasjonen av uendret buprenorfins i melk tilsvarte eller overskred konsentrasjonen i plasma etter intramuskulær administrering av buprenorfins.

Da det er sannsynlig at buprenorfins vil utskilles i melken hos andre arter, anbefales ikke bruk under diegiving.

Skal kun brukes i henhold til nytte/risiko-vurderingen som foretas av den ansvarlige veterinæren.

Uforlikeligheter

Da det ikke foreligger undersøkelser vedrørende uforlikeligheter, bør dette veterinærpreparatet ikke blandes med andre veterinærpreparater.

Spesielle forholdsregler for personen som gir veterinærpreparatet til dyr

Vask hendene/eksponeert område grundig etter eventuelt utsiktet sol.

Utvist forsiktighet for å unngå selvinjeksjon, siden buprenorfins har en opioidlignende virkning.

I tilfelle utsiktet selvinjeksjon eller inntak, oppsök straks lege og vis pakningsvedleget eller etiketten til legen. Naloxon skal være tilgjengelig i tilfelle utsiktet parenteral eksponering.

Ved kontakt med øyne, eller hud, vask grundig med kaldt, rennende vann. Oppsök lege hvis irritasjonen vedvarer.

13. SPESIELLE FORHOLDSREGLER FOR HÅNDTERING AV UBRUKT LEGEMIDDEL, RESTER OG EMBALLASJE

Ubrukt legemiddel, legemiddelrester og emballasje skal destrueres i overensstemmelse med lokale krav.

14. DATO FOR SIST GODKJENTE PAKNINGSVEDLEGG

01.04.2023

15. YTTERLIGERE INFORMASJON

Farmakodynamiske egenskaper

Buprenorfins er et potent, langtidsvirkende analgetikum som virker på opiatreceptorer i sentralnervesystemet. Buprenorfins kan potensiere virkningene av andre sentralt virkende substanser, men har, ved kliniske doser, kun en begrenset sederende virkning i seg selv.

Buprenorfins utviser sin analgetiske virkning via høyaffinitetsbinding til opiatreceptorer, spesielt μ , i sentralnervesystemet. Ved kliniske dosenivåer bindes buprenorfins med høy affinitet og høy reseptorselektivitet, slik at frigjøringen fra reseptortestedet er langsom. Dette kan være årsaken til den lengre virkningstiden. Buprenorfins har liten innvirkning på gastrointestinal motilitet.

Farmakokinetiske opplysninger

Tegn på sedasjon inntreffer innen 15 minutter. Analgetiske virkninger viser seg etter ca. 30 minutter, med maks effekt som ses etter omtrent 1 - 1,5 timer.

Etter intravenös administrering til hund er det betydelig variasjon i farmakokinetiske parametere mellom hunder.

Utskillelsen hos hunder og katter skjer hovedsakelig via faeces. Høyeste konsentrasjoner av medikamentrelaterte substanser ble observert i lever, lunge og hjerne. Maksimalt nivå oppstod hurtig og sank til lavere nivåer innen 24 timer etter dosering.

Pakningsstørrelser

10 ml, 5 x 10 ml, 10 x 10 ml.

Ikke alle pakningsstørrelser vil nødvendigvis bli markedsført.

For ytterligere opplysninger om dette veterinærlegemidlet bes henvedes rettes til den lokale representant for innehaver av markedsføringsstillatelse.

Salfarm Scandinavia AS

Fridtjof Nansens Plass 4

NO-0160 Oslo

Tlf: +47 902 97 102

E-post: norge@salfarm.com

SE

BIPACKSEDEL FÖR:

Bupaq® Multidose vet 0,3 mg/ml injektionsvätska, lösning

1. NAMN PÅ OCH ADRESS TILL INNEHAVAREN AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING OCH NAMN PÅ OCH ADRESS TILL INNEHAVAREN AV TILLVERKNINGSTILLSTÅND SOM ANSVARAR FÖR FRISLÄPPANDE AV TILLVERKNINGSSATS, OM OLICKA

Innehavare av godkänndande för försäljning och tillverkare ansvarig för frisläppande av tillverkningssats:

VetViva Richter GmbH, Durisolstrasse 14, 4600 Wels, Österrike

2. DET VETERINÄRMEDICINSKA LÄKEMEDELETTS NAMN

Bupaq® Multidose vet 0,3 mg/ml injektionsvätska, lösning

Buprenorfins

3. DEKLARATION AV AKTIV(A) SUBSTANS OCH ÖVRIGA SUBSTANSER

1 ml innehåller:

Aktiv substans:

Buprenorfins (som hydroklorid) 0,3 mg

Hjälpämnen:

Klorkresol 1,35 mg

Klar, färglös eller nästan färglös lösning.

4. ANVÄNDNINGSOMRÅDE(N)

HUND

Postoperativ smärtlindring.

Förstärkning av den sedativa effekten hos centralt verkande läkemedel.

KATT

Postoperativ smärtlindring.

5. KONTRAINDIKATIONER

Skall inte användas vid överkänslighet mot aktiv substans, eller mot nägot hjälpämne. Skall ej administreras intratektalt eller epiduralt. Skall ej användas preoperativ för kejsarsnitt (se avsnitt "dräktighet").

6. BIVERKNINGAR

Salivsöndring, långsamt hjärtverksamhet, sänkt kroppstemperatur, häftig oro, uttorkning och förminskade pupiller kan förekomma hos hundar samt, i sällsynt fall, högt blodtryck och snabb hjärtverksamhet. Pupilldilatation och tecken på eufori (spinnar, går fram och tillbaka, gnider sig mer än normalt) förekommer ofta hos katter och försinner normalt inom 24 timer.

Buprenorfins kan orsaka andningsdepression (se avsnitt "SÄRSKILDA VARNSKILDA VARNINGAR"). När läkemedlet används som smärtlindring är det ovanligt med sederande effekt, men sedering kan förekomma vid högre doser än de rekommenderade.

Lokala obehag eller smärta vid injektionsstället, som resulterar i vokaliserings (läten) kan förekomma i mycket ovanliga fall *. Effekten är normalt tillfälligt.

*Frekvensen av biverkningar anges enligt följande:

- Mycket vanliga (fler än 1 av 10 djur som uppvisar biverkningar under en behandlingsperiod)
- Vanliga (fler än 1 men färre än 10 djur av 100 djur)
- Mindre vanliga (fler än 1 men färre än 10 djur av 1 000 djur)
- Ovanliga (fler än 1 men färre än 10 djur av 10 000 djur)
- Mycket ovanliga (fler än 1 djur av 10 000 djur, enstaka rapporterade händelser inkluderade)

Om du observerar allvarliga biverkningar eller andra effekter som inte nämns i denna bipacksedel, tala om det för veterinären.

7. DJURSLAG

Hund och katt.

8. DOSERING FÖR VARJE DJURSLAG, ADMINISTRERINGSSÄTT OCH ADMINISTRERINGSVÄG

Intramuskulär eller intravenös injektion.

HUND: Postoperativ smärtlindring, förstärkning av sedering

KATT: Postoperativ smärtlindring

10-20 mikrogram per kg (0,3-0,6 ml per 10 kg).

För ytterligare smärtlindring kan dosen vid behov upprepas:

HUND: antingen efter 3-4 timmar med 10 mikrogram per kg eller efter 5-6 timmar med 20 mikrogram per kg.

KATT: 10-20 mikrogram per kg en gång efter 1-2 timmar.

Gummiförslutningen kan genomstikas maximalt 25 gånger.

9. ANVISNING FÖR KORREKT ADMINISTRERING

Den sedativa effekten inträffar 15 minuter efter administreringen medan den smärtlindrande effekten blir tydlig först efter cirka 30 minuter. För att säkerställa tillbörig smärtlindring under operationen och omedelbart under uppvakningen bör produkten ges preoperativt som del av premedicineringen.

När det ges för en förstärkning av sederingen eller som del av premedicineringen, bör dosen av andra centralt verkande läkemedel, som acepromazin eller medetomidin, minskas. Hur mycket doses bør minske beståms av den ønskade sederingsgraden, det enskilda djuret, vilken typ av andra läkemedel som ingår i premedicineringen samt hur anestesin induceras och upprätthålls. Man kan eventuelt också minske den mängd inhalationsanestetikum som används.

Djur som får opioider med sedativa och smärtlindrande egenskaper kan reagera på olika sätt. Därfor bør det enskilda djurets reaktion övervägas och efterföljande doser anpassas därefter. I vissa fall kan det hända att upprepade doser inte ger ytterligare smärtlindring. I dessa fall bör man överväga att ge glämpligt injicerbart NSAID.

Före administrering, bör vikten av djuret bestämmas noggrant. En för ändamålet graderad injektionspruta måste användas för att garantera korrekt dosering.

10. KARENSTID

Ej relevant.

11. SÄRSKILDA FÖRVARINGSANVISNINGAR

Förvaras utom syn- och räckhåll för barn.

Förvara injektionsflaskan i ytterkartongen. Ljuskänsligt.

Förvaras i skydd mot kyla. Färj frysas.

Använd inte detta läkemedel efter utgångsdatumen på etiketten och kartongen efter "Utg.dat". Utgångsdatumen är den sista dagen i angiven månad.

Hållbarhet i öppnad innerförpackning: 28 dagar.

12. SÄRSKILDA VARNINGAR

Särskilda försiktighetsåtgärder för djur

Användning av produkten under nedanstående omständigheter bör endast ske i enlighet med behandlande veterinärs nytta/risk-bedömning. Buprenorfins kan orsaka andningsdepression, och som med andra opioider bör försiktighet iakttas når man behandlar djur med nedsatt andningsfunktion eller djur som får läkemedel som kan ge andningsdepression.

Vid nedsatt njur-, hjärt- eller leverfunktion eller chock kan den risk som förknippas med användning av läkemedlet vara större.

Säkerheten har inte utvärderats fullständigt för kliniskt immunsvaga katter.

Buprenorfins bör användas med försiktighet hos djur med nedsatt leverfunktion, särskilt gallväggssjukdom, eftersom substansen metaboliseras i lever och dess effekt och verkningstid kan påverkas hos sådanna djur.

Säkerheten av buprenorfins har inte påvisats för djur som är yngre än 7 veckor.

Uppredat administrering tidigare än det rekommenderade uppredningsintervallet, som föreslås i avsnitt "Dosering för varje djurslag" rekommenderas inte.

Långtidsäkerheten för buprenorfins hos katter har inte undersöks utöver administrering under 5 på varandra följande dagar.

Effekten av en opioid på en huvudsakladd är beroende av skadans typ och svårighetsgrad samt vilket andningsstöd som ges.

Interaktioner med andra läkemedel och övriga interaktioner

Buprenorfins kan orsaka viss däsighet som kan förstärkas av andra centralt verkande läkemedel, bland annat lugnande medel, sedativa och hypnotika.

Det finns belägg som tyder på att terapeutiska doser av buprenorfins hos mänskliga inte minskar den smärtlindrande effekten hos standarddosser av en opioidagonist och att standarddosser av en opioidagonist kan administreras innan effekterna av den förra upphört utan att återvänta smärtlindringen, under förutsättning att buprenorfins används inom det normala terapeutiska intervallen. Rekommendationen är ändå att buprenorfins inte används tillsammans med morfin eller andra analgetika av opioidtyp, t.ex. etorfin, fentanyl, pentidin, metadon, papaveretum och butorfanol.

Buprenorfins har använts tillsammans med acepromazin, alfaxalon/alfa-

dalon, atropin, dexmedetomidin, halotan, isofluran, ketamin, medet-

midin, propofol, sevofluran, tiopental och xylazin. När det används tillsammans med sedativa kan den depressiva effekten på hjärtfrekvens och andning öka.

Överdosering

I fall av överdosering bör stödjande åtgärder vidtas och vid behov kan naloxon eller andningsstimulerande medel användas.

Vid administrering av överdos till hundar kan buprenorfins orsaka letargi.

Om du mycket höga doser kan långsam hjärtverksamhet och förminkade pupiller observeras. Naloxon kan vara fördelaktig i att motverka en sänkt andningsfrekvens, och andningsstimulerande medel såsom doxapram är också effektiva hos människor. På grund av den förlängda verkningsstiden hos buprenorfins jämfört med ovannämnda läkemedel kan man behöva ge dem upprepade gånger eller genom kontinuerlig infusion. Studier på frivilliga försökspersoner har visat att opiatantagonister kanske inte helt upphäver effekterna av buprenorfins.

I toxikologiska studier av buprenorfinhydroklorid hos hundar observerades bilarb hyperplasi efter oral administrering i ett år med dosinivåer om 3,5 mg/kg/dag och därutöver. Biliar hyperplasi observerades inte efter intramuskulär injektion dagligen vid dosinivåer upp till 2,5 mg/kg/dag i 3 månader. Detta är betydligt mer än någon klinisk dosregim hos hund.

Dräktighet

Vid laboratoriestudier på råttor har det inte framkommit några bevis på teratogena effekter. I studierna har det dock förekommit förluster efter implantation och tidig fosterdöd. Dessa kan ha varit resultatet av ett försämrat kroppsligt tillstånd hos moderner under dräktigheten och en försämrad postnatal vård på grund av sedering av mödrarna.

Eftersom det inte utförts några reproduktionsstudier på mäldjuren får läkemedlet endast användas i enlighet med ansvarig veterinärs nytta/risk-bedömning.</